

Ocena mistrzostw w Łodzi

jętności w strzałach. Mający swego czasu naj-

ZE WZGLĘDŃ NA SŁODKIEWA Y NATŁOK PŁYŻY NASIE, NALEŻY BILETY AKUPIĆ W PĄŻEJ, RZED ŻY

przewiduje również odstąpienia zawodników m-

specjalny memoriał, który wniesie do Ministerstwa Administracji Publicznej.

Ocena ta dotyczy poszczególnych zawodników.

Wykazało z nich wielu dobrą już zupełnie jazdę, orientację, natomiast poza Kasprzyckim czy Sokołowskim nie widzieliśmy należytej umiejętności w strzelach. Mający swego czasu naj-

niebezpieczniejszy strzał Marchewczyk, gdzie go zagubił, czasem tylko dając jego przypomnienie.

Odnosnie strony taktycznej olbrzymie jej braki szczególnie w drużynie Wisły zaobserwaliśmy w jej meczu z ŁKS. Nauczona doświadczeniem w najważniejszym jej spotkaniu z Cracovią wykazała dużą poprawę. Natomiast imponowała pod tym względem Cracovia. Ale jest to przede wszystkim zasługa pełniącego rolę kierownika drużyny najlepszego hokeisty Cracovii „Rocha” Kowalskiego. Nie mogąc brać udziału, z przyczyn zdrowotnych, w mistrzowskich rozgrywkach oddał swej drużynie nieocenioną przysługę kierując jej zmianami. I mamy przekonanie, iż w ten sposób do sukcesów Cracovii przyczynił się więcej, niż gdyby sam grał.

Jeśli idzie o zagranie zespołowe, to w Wiśle widzieliśmy ich kładną improvizację, natomiast u pozostałych, zagranie obejmowały albo w dwóch lub wypadku pojedynczych zawodników z dążeniem do wykorzystania błędów przeciwnika.

Największą poprawę formy w ciągu tych 3-4 dni wykazała Lechia, która po dwóch słabszych meczach z Cracovią i Wisłą, w spotkaniu z ŁKS-em okazała się niezwykle groźną. Z tego wynika, iż tylko spotkania z silnymi przeciwnikami przyczyniały się do podciągnięcia się poziomu hokeistów.

Ogólnie na zakończenie należy stwierdzić, iż poziom naszego hokeja w stosunku do roku ubiegłego podniósł się dość mocno. Przypuszczamy, iż po treningu w Budziejowicach i mistrzostwach w Pradze poziom polskiego hokeja znajdzie się na drodze powrotu do przedwojennego.

A. Targosz.

Wyjazd polskiej drużyny reprezentacyjnej do Szwajcarii i Francji

W najbliższych dniach (najpóźniej w dniu 1 lutego) wyjeżdża do Szwajcarii reprezentacyjna drużyna narciarska na Międzynarodowe Mistrzostwa Narciarskie, które odbędą się w St. Moritz w dniach od 6 do 16 lutego, po czym udać się do Francji, do Chamonix, na MIEJZYNARODOWY TYDZIEŃ NARCIARSKI (zawody międzynarodowe o mistrzostwo świata).

Skład naszej drużyny przedstawia się następująco:

A. Bachleda-Curus, St. Dziedzic, M. Gasienica-Samek, T. Kozak, M. Kozdruń, J. Kula, J. Krzeptowski, T. Kwapien, St. Marusz, J. Matuszyn, M. Woyna-Orlewicz, J. Pawlica, J. Radkiewicz, St. Skupień, T. Wowkonowicz. Z pośród pań jedynie przysłał PZAN Anne Bujakównę.

J. Daniel-Krzeptowski i T. Wowkonowicz przebywają we Francji od 1939 r. Obecnie po zakończeniu wojny, zgłosili się do PZAN z prośbą o wydanie im licencji uprawniających do startu poza granicami w barwach Polskiej. Zapowiedzieli oni swój rychły powrót do kraju. Należy przypuszczać, że jeśli nas zatrzymają ich jakies nadzwyczaj ciekawe imprezy narciarskie we Francji — przyjadą na mistrzostwa Polski do Zakopanego.

Jak domosi prasa zagraniczna, Daniel-Krzeptowski osiąga doskonałe wyniki w rozmaitych zawodach narciarskich, organizowanych w Szwajcarii i Francji.

Norweski trener narciarski

Polski Związek Narciarski w porozumieniu i przy poparciu PUWF i PW zaangażował na miesiąc luty br. znanego narciarza i jednego z najlepszych trenerów Norwegii, Kvernberga (Trener szwajcarski, Roger Fenz, opuścił Polskę w dniu 1 lutego br.). Kvernberg prowadził kurs pomocników trenera w Zakopanem, oraz enkolił najmłodszym, a świetnie się zapowiadającym zawodnikom narciarskich. JEST TO ZERWANIE Z DOTYCHCZAS PRZYJĘTĄ ZASADĄ, ŻE TRENERZY ZAGRANICZNI MAJĄ NA CELU FODNIESIENIE POZIOMU EXTRAKLASY ZAWODNICZEJ. PZAN pragnie podnieść przedewszystkiem poziom narciarstwa polskiego, a w szczególności wychować nowe kadry zawodnicze i dlatego w ten sposób zamierza wykorzystywać obecność doskonałego trenera norweskiego.

Stanisław Marusz, czołowy zawodnik polski, przebywający obecnie w Karpaczu, przelał swoje papiery do Państwowego Urzędu WF i PW w Warszawie, celem uzyskania paszportu na wyjazd do Szwajcarii i Francji na Międzynarodowe Zawody Narciarskie. Dzięki wydatnej pomocy PUWF i PW względy materialne nie uniemożliwiały startu Stanisławowi Maruszowi i nie osłabiały składu ekipy polskiej.

O „Puchar Młodych” w hokeju

Poznań i Kraków będą terenem ciekawych rozgrywek hokejowych. Po raz pierwszy w Polsce rozegrane zostaną w tych dniach mistrzostwa w hokeju na lodzie o „Puchar Młodych” dla juniów — zawodników do lat 20 — w dwóch grupach, przy czym grupa pierwsza rozgrywa spotkania w Poznaniu. Wszystkie spotkania będą jednorundowe. Przy równej liczbie punktów zadecyduje lepszy stosunek bramek. Grupa druga rozgrywa swoje spotkania w Krakowie. Finałowe zaś spotkania odbędą się w dniu 9 lutego br.

Hokeiści wiedeńscy wygrywają w Bratysławie

W Bratysławie na Słowacji odbyły się spotkania drużyn hokejowych bratysławskiej i wiedeńskiej, zakończony zwycięstwem wiedeńczyków w stosunku 9:4 (4:0, 1:2, 4:2). Drużyna wiedeńska, aczkolwiek występła w osłabionym składzie, okazała się groźnym przeciwnikiem. Bohaterem meczu był bramkarz wiedeński Wurm.

Migawki z KOZPN-u

Jak już podawaliśmy materiał sprawozdawczy z obrad Walnego Zebrania KOZPN jest bardzo obfity i wymaga obszerniejszego omówienia.

A więc najpierw wnioski. Zgłoszono ich już w przepisany terminie stosunkowo dużo — ponadto przewodniczący ZRSS, Kotarba zgłosił na W. Z. wniosek nagły, o reasumpcję uchwały poprzedniego Walnego Zebrania PZPN o niekreowanie Klasy Państwowej. Wniosek ten przedpadł.

Los wniosku o niekreowanie Klasy Państw. podzielili wnioski o amnestię dla zdyskwalifikowanych dożywotnio, o pozostawienie Czarnych w klasie „B” o nierozgrywanie II-giej rundy zaw. eliminacyjnych o wejście do klasy „A” oraz cba wnioski Cracovii: o „przydział” tylko 4 terminów dla KOZPN i o 3% opłaty od zawodów na rzecz Krakowskiego Okręgowego Związku Piłki Nożnej. Natomiast wniosek o ubezpieczenie zawodników przekazano w formie dezyderatu pod adresem przyszłego zarządu, który ma przeprowadzić wiążące rozmowy w tej sprawie z przedstawicielami Z. U. W. i dokonać ubezpieczenia — a w wypadku gdyby suma ciężarów z tego tytułu przerastała jego możliwości finansowe powinien zwołać Nadzw. Walne Zebranie, które poweźmie stosowne uchwały w tej sprawie. Jak bowiem słusznie stwierdził przewodniczący W. Z. sprawa ubezpieczenia jest sprawą daleko ważniejszą aniżeli ten czy ów system rozgrywek i musi być możliwie najszybciej i najlepiej rozwiązana.

W ogóle red. Statter, jako przewodniczący W. Z. zaskarbił sobie uznanie ogółu i potwierdził, sposobem prowadzenia obrad, że fama o jego energicznym i sprężystym kierowaniu obradami dwóch po sobie Zebrani PZPN w niczym nie była przesadą. Kapitałne były jego wystąpienia przeciw sprzedaży alkoholu, wspaniałe powiedzenie, że mówcy (delegata Tarnovii) nazywającego „złodziejstwem” kaperowanie Parwiskiego nie przywołuje do porządku, gdyż solidaryzuje się z nim całkowicie a dalej mocno oświadczenie, że nie tak jak nie dopuści do krytyki artykułów umieszczonych w „Starcie” tak nie dopuści do krytyki innych pism sportowych — sam zaś, jako v-prezes Zaw. Związku Dziennikarzy R. P. oddziału Krakowskiego stwierdza, że istnieje u nas wolność słowa i każdy z redaktorów może pisać według swego sumienia i uznania, choćby się to tym czy innym klubom mniej podobało.

W ogóle o „Starcie” mówiono na W. Z. bardzo wiele. Jest to dowodem poczciwości tego pisma, które może poszczycić się również i innym sukcesem: oto Polski Związek Piłki Nożnej w piśmie, nadesłanym do redakcji stwierdził, że „rekonstruując” kronikę PZPN, zniszczoną w czasie działań wojennych czerpie doń materiały ze „Startu”, a zwłaszcza z drukowanego tam odcinka p. t.: „Z dni klęski i chwały”.

A propos złożonego przez naczelnego redaktora oświadczenia, że wobec niezadowolonych czę-

ści klubów z formy ogłaszania urzędowych komunikatów przez ogłaszanie ich drukiem w „Starcie” (wypłynął nawet w tej sprawie wniosek TS Mościce, umotywowany nieuczynianiem ani razu „Startu”) część „przychylnie” do nas ustosunkowanej prasy napisała, że „Start” zrezygnował z umieszczania komunikatów gdyż... mu się to nie opłacało. Tu redakcja poczuła się do obowiązku złożenia pewnego, wyjaśnienia, że jakkolwiek koszty druku przeszło 6 numerów pisma, które wypełnione były (w łącznej ilości) komunikatami wyniosły przeszło 120 tys. zł. (otrzymano, jak podaje spraw. skarbnika 87 tys. to jednak zarówno redakcja jak i wydawnictwo okazała gotowość zrezygnowania dopiero w chwili, gdy „vox populi”, ujawnił swoje niezadowolone domagając się przywrócenia dawnej formy tj. powielania i rozsyłania do klubów. Redakcja dodaje jeszcze, że na taką przesyłkę dla klubów dostarczała każdorazowo bezpłatnie 120 egzemplarzy.

*

Najwięcej „żałów” pod adresem ustępującego zarządu, zgłosili przedstawiciele Bocheńskiego KS, którego wniosek o rozegranie trzeciego, decydującego spotkania pomiędzy Wierzytą i Bocheńskim o pozostanie w „A” klasie nie uzyskał aprobaty Wal. Zebrania.

*

Zdobywcom pierwszych miejsc w turnieju o puchar KOZPN-u, a to: Bronowiancy (klasa „B”) i Wolanie (klasa „C”) wręczono na Walnym Zebraniu nagrody w formie pięknych pucharów. Wręczenia dokonał Prezes KOZPN, Filipkiewicz, a dyr. Woj. Urzędu WF i PW ppłk Reyman złożył reprezentantom klubów gratulacje.

Prezes W. S. KOZPN, A. Rutkowski wręczył przedstawicielom Cracovii puchar zdobyty przez Cracovię w zawodach pucharowych klasy „A” KOZPN.

*

Delegaci 3 klubów a to: Bocheńskiego, Eaglewianki i Pocztowego KS głosowali przeciw udzieleniu absolutorium usiępującemu Zarządowi. Motywy były rozmaite: delegat Pocztowego Rutkowski jun. np. był zdania, że koszt wyjazdu reprezentacji Krakowa na Pomorze powinien być wynoszący maksymalnie 13 tysięcy złotych. Znalazło się wielu przedstawicieli klubów, którzy prosili wymienionego delegata o... „receptę”.

*

Sprawa wyjazdu „większej” ilości „oficjalistów” na Pomorze i do Brna poruszona została (oczywiście poza częścią prasy, która nawet przed wyjazdami pisała już o tym) przez kilku mówców m. in. i przez delegata Grobli, Stusa, który potem kandydował do WG i D. Obrona „interesu” maluczkich klubów nasunęła raz jeszcze myśl o... niewdzięczności ludzkiej — „maluczy” bowiem nie poparli kandydatury Stusa.

*

Narzekano na Walnym Zebraniu, że nie wszystkie kluby dostały... subwencje. Nikt jednak nie pomyślał o tym, że średnia subwencja wynosiła 20.000 zł, i KOZPN chcąc dać wszystkim klubom musiałby wypłacić 2 miliony złotych tj. grubo więcej aniżeli pobrał od klubów.

Narzekano również, że Zarząd KOZPN za mało wydał na szkolenie. Tu trzeba przypomnieć, że z zaangażowanego w czerwcu trenera węgierskiego musiał KOZPN po kilku tygodniach pracy zrezygnować, gdyż... okazało się, że kluby wcale nie współpracują w tej akcji i frekwencja na treningach była wprost kompromitująca!

Niezadowolone też były kluby z obozu dla juniorów w Pieskowej Skale — innymi słowy „wyszkolenie” się nie udało, lecz winy za to nie ponosi Zarząd KOZPN, który nie zaniechał niczego, byle wyszkolenie postawić na odpowiednim poziomie. Dla tych, którzy nie mają dobrej pamięci przypomnieć tu trzeba ile to wezwani urzędowych, ile zagrożeń sankcjami karnymi trzeba było, by delegaci klubów raczyli przybyć na konferencje w sprawach wyszkolenia.

Na innym miejscu podajemy listę odznaczonych. Zarząd KOZPN wyróżniając poszczególne działacze brał w pierwszym rzędzie pod uwagę całokształt pracy, która sięga nieraz lat kilkunastu. Stąd zapewne odznaczenie tylko 2 prezesów czołowych klubów krakowskich.

Część prasy również wyraziła zdziwienie, że odznaczono tylko jednego dziennikarza. Motywy były te same.

*

Jeszcze w sprawie... wódki w bufecie. Zarówno Zarząd KOZPN, jak i przewodniczący W. F. wystąpili z całą bezwzględnością przeciw sprzedaży alkoholu i poczynili odpowiednie kroki przeciw instytucji, która łącznie z wynajmem sali zastrzegła sobie prawo urządzenia bufetu. Red. Statter osobiście zapowiedział bezwzględne wyrzucenie i ukaranie szynkujących wódkę, a stanowcza jego postawa przyniosła natchmiastowy skutek.

*

W wyniku uchwały Walnego Zebrania KOZPN zalicytowany został do klasy „A” RKS Oświęcim z Oświęcimia.

Nie uzyskał natomiast aprobaty Walnego Zebrania wniosek Spółem o załączenie „Spółem” i TS „Tramwaj” do klasy „B” KOZPN.

Wniosek KS Prądnickanka o ufundowanie pucharu względnie innej nagrody dla drużyny grającej najbardziej fał, zdobył sobie ogólne uznanie i najbliższy Zarząd Krakowskiego Okręgowego Związku Piłki Nożnej powieści tej sprawie jedno z najbliższych posiedzeń.

H. S.

„Wilki” pokonane

(Korespondencja własna z Londynu)

Londyn, 22 stycznia. 26 runda mistrzostw ligowych Anglii przyniosła dwie wielkie niespodzianki. Lider tabeli Wolverhampton i rewanż ostatniej doby Arsenal zostały pokonane — pierwszy na boisku Brentfordu 1:4, drugi w Higbury z Aston Willa 0:2. O ile porażka „Wilków” była zastrzeżona, o tyle Arsenal, będąc drużyną bezwzględnie lepszą przegrał niespodziewanie, a świetny bramkarz Swindon nie miał tym razem „dnia” i przepuścił dość łatwe do obrony strzały Smitha i Donsettla. Jeszcze na 10 minut przed końcem wynik brzmiał 0:0 i nie nie wróżyło porażki Arsenalu, który w wypadku zwycięstwa mógłby utrzymać się na dotychczasowej pozycji w tabeli, a obecnie spadł na 15 miejsce.

Wilki przegrali 4:1 z Brentfordem, który już w pierwszych sześciu minutach prowadził 2:0, zdobywszy bramki przez Wilkinsa i Stewarta. Ta druga bramka padła z wyrażonego opalonego. Po przerwie bramki strzelili Townsendy i A. Smith dla zwycięzców, a Westcott dla pokonanych.

W tej rundzie mistrzowskiej porażki na własnym boisku były bardzo częste.

Dostały ich: Blackpool przegrywając u siebie z Sunderlandem 0:5, 4 bramki w meczu tym zdobył Robinson. Liverpool przegrywając na własnym boisku z Boltonem 0:3 (bramki: Barnes, Towhorne i Moira) spadł aż na 5-te miejsce w tabeli. Middlesbrough stracił oba punkty podobnie jak Manchester United, który mimo prowadzenia 1:0 przegrał 2:4.

Preson N. E. zremisował z Charltonem w meczu bezbramkowym i pod względem straconych punktów jest już tylko o jeden w tyle za „Wilkami”. Wynikiem nierozstrzygniętym skończył się również mecz Blackburn Rowsers z

przedostatnim w tabeli Huddersfielden (2:2). Trzy mecze skończyły się identycznym wynikiem 2:1 — mianowicie Leeds—Chelsea, Portsmouth—Everton Grimsby Sheffield United. Piękne zwycięstwo odniósł Derby County zwyciężając Stoke City 3:0. (Stamps, Carter i Hammon byli strzelcami bramek).

W drugiej lidze leader, Manchester City dalszymi zwycięstwami umocnił swą czołową pozycję. Ostatnio wygrał 1:0 z Millwallem, który jednak nie zasłużył na przegraną. Jedyną bramkę strzelił Capel. W tym samym stosunku (1:0) wygrał vice leader, Newcastle z Tottenhamem, a strzelcem jedyną bramki był Shackleton. Birmingham przegrał u siebie z Burneyem 1:2, przy czym „decydująca” bramka była „samobójcza” a strzelił ją Trigg. Dwa mecze skończyły się identycznymi wysokimi zwycięstwami: Coventry — Now Port 6:0 i Nottingham — Southampton 6:0. Największą niespodzianką była jednak wysoka przegrana 0:5 Chesterfieldu z West Ham.

Po tych wynikach na czele pierwszej ligi znajduje się Wolverhampton przed Prestonem i Manchester United — w drugiej lidze prowadzi Manchester City przed Newcastle i Burneyem.

W lidze szkockiej bój o prowadzenie toczy się pomiędzy Rangers a Hibernians. Rangers pokonał ostatnio 4-ty z tabeli Aberdeen 1:0 (bramka padła ze strzału Waddela). Hibernians wygrał z Kilmarnockiem 5:3 dzięki wspomnianej grze po przerwie, gdyż do przerwy przeciwnik prowadził 1:2 — mecz Third Lanark — Celtic zakończył się bezbramkowo, zaś mecz Queens z Clyde przyniósł wysokie zwycięstwo pierwszym 5:2. Bohaterem dnia był Altken strzelec 4 bramek.

skonałą formą, ujawnioną nie tylko w spotkaniach na własnym terenie, ale również w spotkaniach międzynarodowych.

Pais — mistrzem tenisowym Australii

W Sydney odbyły się mistrzostwa tenisowe Australii w grze pojedynczej mężczyzn. W epokiarni finałowym Dinny Pais pokonał pierwszą rakię Australii — Johna Bromwida w 5-ciu setach 4:6, 6:4, 3:6, 7:5, 8:6.

Mecz trwał ponad 2 i pół godziny i do ostatniej chwili nie było wiadomo, kto zostanie zwycięzcą, gdyż obaj przeciwnicy walczyli ze równym szczęściem, przechylając szalę zwycięstwa kolejno na swoją korzyść.

Boks we Francji

Mistrz Francji wagi muszej Emile Fiechter stoczył walkę o tytuł z czołowym pięściarzem francuskim Maurice Sandevromem. Po 12-rundowej zaciekłej walce Sandeyron zdobył mistrzostwo Francji, zwyciężając dotychczasowego mistrza na punkty.

Zebranie organizacyjne Dziennikarzy sportowych

W poniedziałek w redakcji „Przeglądu Sportowego” odbyło się zebranie przy Warszawskim Okręgowym Zarządzie Związku Dziennikarzy R. P., na którym wybrano Zarząd Klubu w osobach red. Dalla, Trojanowskiego, Gryżewskiego, Maliszewskiego i Jabrzemskiego. Klub Warszawski wzywa wszystkich dziennikarzy-sprawozdawców i publicystów sportowych do zorganizowania odpowiednich klubów przy właściwych Zarządach Okręgowych Związku Dziennikarzy R. P. Do czasu zorganizowania Klubów Sprawozdawców i Publicystów Sportowych przy wszystkich Oddziałach Związku, Zarząd Klubu Warszawskiego będzie pełnił funkcję władz centralnych.

Przegląd najlepszych siatkarzy polskich

Tegoroczne zmagania o tytuł Mistrza Polski wykazały znaczną poprawę form uczestniczących zespołów. Spośród 14 uczestniczących drużyn pierwszych miejscem odznaczyli się zespoły z Łodzi. Nie ulega jednak wątpliwości, że mistrzowski zespół akademików warszawskich znacznie przewyższał pozostałe zespoły. Zanim przejdziemy do omówienia poszczególnych drużyn należy z uznaniem podkreślić wzorową organizację zawodów, która spoczywała w rękach Łódzkiego OZPR oraz wydatną pomoc z jaką przyszli organizatorom gospodarzy tj. Zarząd YMCA (Łódź).

Zawody, rozegrane przez 3 dni na sali YMCI Łódzkiej stały na niezłym poziomie. Poziom ten osiągnęły drużyny na pewno i wyższy, gdyby zastosowano inny system rozgrywek. Obecny system okazał się przestarzałym. Rozgrywanie w przeciągu 3-4 dni po sześć spotkań przez każdą drużynę jest zbyt uciążliwe i męczące co w dużej mierze zwłaszcza w końcowych decydujących spotkaniach odbiło się na kondycji a tym samym i formie zawodników. Nie ulega wątpliwości, że w przyszłym roku ulegnie on zmianie przez co do rozgrywek finałowych zakwalifikuje się mniejsza ilość zespołów.

Tytuł mistrza Polski przypadł w udziale najzupełniej zasłużeniu drużynie:

AZS (WARSZAWA)

Zespół ten uzupełniony byłymi zawodnikami zeszłorocznego mistrza Polski Spółem okazał się najlepszym i znacznie odbiegł swym poziomem od pozostałych. Drużyna ta nie posiada w swym zespole słabych punktów. Główne atuty tej drużyny to doskonała technika, rutyna, oraz zgranie. Na pierwszy plan w zespole mistrza Polski wybił się doskonały ścinacz Plejewski, który bezspornie okazał się najlepszym zawodnikiem turnieju. Pozostali jak Stanisławski, Michniewski, Bartosiewicz, Kijewski, Wiśniewski i Jaznicki swą formą waleśnie przyczynili się do zdobycia mistrzowskiego tytułu.

WICEMISTRZ AZS (ŁÓDŹ)

To zespół składający się przeważnie z młodych dobrze zbudowanych zawodników. Pomimo wykazania wielkiej ambicji w spotkaniu z kolegami warszawskimi ustępowali im dość znacznie. Przy niezłej technice w zespole tym dał się często zauważyć brak opanowania nerwowego oraz odpowiedniej rutyny. Zespół ten w niedługim czasie może stać się bardzo groźnym konkurentem dla mistrza Polski. Najlepszych swych zawodników łódzianie posiadali w Goreckim, Chwilańskim i Maroszk.

YMCA (GDAŃSK)

Gdańszczanie w skrytości liczyli na zajęcie pierwszego miejsca w turnieju. Niestety już w pierwszych grupowych spotkaniach mieli ciężkie orzechy do zgryzienia w spotkaniu z krakowską Olszą. Po trzech setowej walce, którą oba ze-

spóły ukończyły zupełnie wyczerpane (spotkanie trwało 2 godziny 10 minut) zwycięsko wyszli gdańszczanie torując sobie tym samym drogę do finału. Brak kondycji dał się jednak wybitnie odczuć w finałowych spotkaniach toteż pomimo dobrego zaawansowania technicznego ulegli oni akademikom warszawskim i Łódzkiemu zając tym samym trzecie miejsce w tabeli. W zespole tym na pierwszy plan wybił się Wojnowicz, Markowski i Wittenberg.

WKS LUBLINIANKA

Wojskowi grali bardzo nierówno. Oprócz doskonałych momentów posiadali też bardzo słabe, zwłaszcza w spotkaniu z AZS (Wrocław). Niewiele też brakowało, że nie znaleźli by się w czwórcie finałowej. Jedynie dzięki lepszemu stosunkowi setów zakwalifikowali się do finałowych rozgrywek. Brak trzeciego ścinacza dał się wybitnie odczuć w tym zespole. Najlepszymi zawodnikami wojskowych byli por. Puchniarski, który otrzymał nagrodę na najbardziej ambitną grę, oraz Garbański, który pomimo, że uległ kontuzji (nadwyrężenie ścięgna) w spotkaniu z YMCA (Gd) zagrał bardzo ambitnie do końca spotkania.

YMCA (ŁÓDŹ)

Zespół gospodarzy, który niedawno jak stał na do rozgrywek mistrzowskich w okręgu mile rozczarował. Poza niezłą techniką zawodników posiada doskonałych ścinaczy w Sokolowskim i Hubenie.

ZJEDNOCZENIE (BYDGOSZCZ)

Bydgoszczanie przedstawiają zespół mniej wyrównany. Oprócz silnych punktów posiadają w swym zespole i słabsze co w całości gry daje się wybitnie odczuć. Pomimo wielkiej ambicji, jaką włożyli w swych spotkaniach uplasowali

się na szóstym miejscu. Na wyróżnienie w zespole tym zasługują Minerwin i Budkiewicz.

AZS (WROCLAW)

Po nieudanym starcie w spotkaniu z Lenko (Bielsko), któremu akademicy ulegli a jak się później okazało stracili przez to szansę na wejście do finału rozegrali się na dobre, wygrywając niemal wszystkie pozostałe spotkania. W zespole tym na pierwszy plan wybił się Klug jako ścinacz, który przy odpowiednim trenerze może stać się graczem wysokiej klasy. Z pozostałych na wyróżnienie zasługują Antczak i Siroński (dawny zawodnik AZS Kraków).

OLSZA (KRAKÓW)

Kolejarze krakowscy na ogół zagraли słabiej jak w rozgrywkach okręgowych. Ulegli oni w decydującym spotkaniu po zaciętej walce YMCA-rzom gdańskim tracąc tym samym awans do finałowych rozgrywek. Wyczerpani tym spotkaniem w pozostałych rozgrywkach nie byli zdolni zdobyć się na taki wysiłek, na który stać by ich było w normalnych warunkach. W zespole tym nie zawiódł w żadnym spotkaniu młody Kantorek jako ścinacz, oraz Klein — pozostali grali bardzo nierówno.

Pozostałe zespoły jak Lenko (Bielsko), Victoria (Czestochowa), Radomskie Koło Sportowe, HCP (Poznań), KKS Olsztyn i RKS Skra (W-wa) odbiegały znacznie poziomem od pierwszych ośmiu niemniej jednak mają wszelkie dane w niedługiej przyszłości dorównać klasą innym zespołom. Nadmienić należy, że zespoły te po większej części rekrutują się z Okręgów, które niedawno dopiero rozpoczęły swą działalność. Praca trenera w Okręgach tych przyczyniła się w wielkiej mierze do podniesienia poziomu tych zespołów.

be.

Feliks Gołębiowski nadal prezesem Polskiego Związku Kolarskiego

W sobotę i w niedzielę odbyło się w Warszawie pierwsze powojenne Walne Zgromadzenie Polskiego Związku Kolarskiego. Udział w nim wzięli delegaci 9 okręgowych Związków: Kieleckiego, Krakowskiego, Łódzkiego, Pomorskiego, Poznańskiego, Śląskiego, Szczecińskiego, Warszawskiego i Wrocławskiego.

W drugim dniu po wyczerpaniu porządku dziennego wybrano władze Związku, który przedstawia się następująco: prezes Feliks Gołębiowski, wiceprezes sportowy Przybytniewski Al., wiceprezes administracyjny Witold Pokora, wiceprezes turystyczny Karpiński Miecz. Łódź, sekretarz Ciesiak Stanisław, zastępca Kucharski Romuald, skarbnik Ziolkowski Wacław, kapitan sportowy Czerniak St., kapitan turystyczny Kobus Jan (Pruszków), kapitan torowy Wisznicki Zygmunt, gospodarz Zaramek A. Zastępcy członków Zarządu: Barański Bron. (Pruszków), Drag Tad. (Kraków), Weigel Zygm. (Radom).

Komisja rewizyjna: Biedrzycki Piotr (Pomorze), Jankowski Wład. (Warszawa), Wierucki Stefan (Łódź); zastępcy: Zawadzki Józef (Pruszków), Słodnicki Zygmunt (Poznań). Przewodniczący Komisji Dyscyplinarnej adw. Idzikowski Wacław. Przewodniczący Komisji Sędziowskiej Przesiedzi Otto (Poznań). Sąd Rozjemczy: Kamaszewski Edw. (Szczecin), Michałski Tadeusz (Wrocław), Grzybowski Jan (Kraków), Zastępcy: Przedworski Zygm. (Kielce), Góra Edward (Pomorze).

W pierwszym dniu zebrania odznaczonych zostało szereg działaczy kolarskich, oraz zawodników za zasługi poniesione dla Kolarstwa Polskiego. Z Krakowa odznaczonych zostało 26 działaczy i zawodników. Złotą odznakę otrzymali: Weiss Eugeniusz, Jaworski Albin KKC — i M. Karpała Józef KKC i M. oraz Bobuła Adam KTK. Srebrne odznaki: Michałski Kazimierz, Zendler Karol, Wünez Józef, Grzybowski Jan (wszyscy Cracovia), Wandor Władysław (RKS Legia), Drożdżewicz (Garbarnia), Jelonek Bolesław, Motyka Wł., Rabiasz Tad., oraz Migo Czesław (wszyscy z KTK). Ten ostatni który zginął z rąk okupanta, otrzymał odznaczenie pośmiertne. — Brązowa odznaka: Karamon, Róg, Jakubiec (wszyscy z Garbarni), Kluger i Zieliński z KKC i M., Pytlo Włodz. z KTK, Drag, Lasoń, Kluska, Babraj, Ryszewski i Kruczkowski (RKS Legia).

Czy przewodnik górski jest zawodowcem narciarskim?

Szwajcaria nie będzie startować na zimowych mistrzostwach świata?

Na forum międzynarodowym rozstrzyga się obecnie spór... o to, czy przewodnik górski jest zawodowym narciarzem. Takie postawienie kwestii uniemożliwiłoby 60% narciarzom Szwajcarii start w Igrzyskach Zimowych, to też, gdy Amerykański Związek Narciarski stanął bowiem na stanowisku, że przewodnik górski jest zawodowym narciarzem i zażądał wykluczenia ich z konkurencji amatorskich, Szwajcarski Związek Narciarski zwrócił się do prenesa Oestgarda o wyrażenie opinii, czy przewodnik górski, który lekcje na nartach nie udziela, może być traktowany na równi z nauczycielem jazdy na nartach, a tym samym zawodowcem narciarskim. Do Szwajcarskiego Związku Narciarskiego nadeszła z Oslo odpowiedź następującej treści:

„Wprawdzie nie do nas należy powzięcie decyzji, a jakkolwiek każdy Związek powinien stosować swój własny regulamin to jednak chętnie podamy opinię naszego prezesa, opinię którą podzieli również Gaston Müller, członek Komitetu Am. Międz. Komitetu Olimp. i Albert Mayer, członek CIO, a która głosi, że:

„PRZEWODNIK GÓRSKI JEST ZAWODOWCEM”.

Po takim oświadczeniu Szwajcarski Związek Narciarski zdecydował się zrezygnować z udziału w Igrzyskach Olimpijskich Zimowych tak długo, dopóki Międzynarodowy Komitet Olimpijski nie uzna przewodnika górskiego, — dla którego narty są jedynie środkiem lokomocji, a który nie udziela nauki na nartach — za amatora.

Szwajcarski Związek Narciarski uważa, że opinia, wyrażona przez Oestgarda, Müllera i Mayera na temat przewodnika górskiego jest dla nich nie do przyjęcia i jest sprzeczna z koncepcją

amatorstwa oraz przeciwna duchowi reguły o kwalifikacjach kary olimpijskiej.

Jak podaje dalej pismo Szwajcarskiego Związku Narciarskiego, Związek ten, nie chcąc się stać mimowolną przeszkodą organizacji Igrzysk Olimpijskich Zimowych, które w r. 1948 mają się odbyć właśnie na terenie Szwajcarii, w Sant Moritz — GOTÓW JEST POSWIECIĆ NA OLTARZU PEWNYCH UFRZEDZEN OLIMPIJSKICH — ich zdaniem przedstawionych i przesłanych — START OKOLICZNOŚCIOWYCH NAUCZYCIELI NARCIARSKICH (jakkolwiek górali ci z tego dodatkowego zarobku nie mają żadnych korzyści), lecz tymbardziej stoją na stanowisku, że przewodnicy górscy mają pełne prawo do startu w konkurencjach olimpijskich.

„Nasza ołtara” — czytamy w liście Szwajcarskiego Związku Narciarskiego, wysłanym w odpisie do wszystkich Związków Narciarskich, racji Narciarskiej (a więc i do Polskiego Związku Narciarskiego) dla otrzymania opinii w tym względzie — „przekracza ustępstwa, które moglibyśmy uczynić celem załagodzenia konfliktu”.

„Żałujemy pisać dalej Szwajcarzy że nie możemy podporządkować się opinii, które uważamy za sprzeczne z duchem sportowym i za antysportowe w swej treści”.

W wypadku, gdyby ogół był tego zdania, co przedstawiciele Szwajcarii, Związek Szwajcarski działałby się zmuszony do:

1) ZREZYGNOWANIA z udziału w Zimowych Igrzyskach tak długo, dopóki przewodnik górski, nie dający porównania się z nauczycielem narciarskim, nie będzie uznany za amatora — i

2) do zajęcia poprzedniego stanowiska w sprawie, dotyczącej kwalifikacji narciarskich nauczycieli okolicznościowych.

Konflikt — jak widzimy więc — jest poważny i może przynieść równe poważne następstwa. Nie zdarzyło się bowiem dotąd, by organizatorzy nie brali udziału w zawodach przez siebie organizowanych. Rok 1948 może więc być wyjątkowym pod tym względem.

Już dziś rozważa się „następne kandydatury” na organizatorów Zimowych Igrzysk w r. 1949. Polski Związek Narciarski zamierza również zabiegać o powierzenie tej imprezy Polsce i w wypadku uzyskania zgody, w 10 lat po zawodach FIS odbyłyby się w Polsce Igrzyska Zimowe.

Śląsk — Poznań 98:82 w pływaniu

Z okazji rocznego Walnego Zebrania Polskiego Związku Pływackiego rozegrano w krytej pływalni w Poznaniu Międzyokręgowe Zawody Pływackie między reprezentacjami Poznania i Śląska, zakończone zwycięstwem Śląska w stosunku 98:82. Z poszczególnych wyników na wyróżnienia zasługuje czas zawodnika śląskiego Ramoli na 100 m styl. dow. 1:05,8 min. Taki sam czas uzyskał także Ramola w sztafecie 3X100 m styl. zmiennym.

Szczegółowe wyniki są następujące:

100 m st. dow.: 1) Ramola (S) 1:05,8, 2) Nogaj (S) 1:09,6, 3) Kruczkowski (P) 1:11, 4) Rajczak (P) 1:11,4.

100 m styl. dow. kobiet: 1) Madejówna (S) 1:28,9, 2) Janasikówna (P) 1:34,6 min., 3) Achelikówna (S) 1:36,2 min., 4) Górczewska (P) 1:36,7 min.

100 m st. klas. mężczyzn: 1) Zmizdiński (P) 1:24,4 min., 2) Sołtyś (S) 1:24,8 min., 3) Krauze (P) 1:25 min., 4) Jarecki (P) (mistrz Polski) — 1:26,6 min.

100 m styl. klas. kobiet: 1) Chulokówna (S) 1:38,5 min., 2) Miklaśówna (P) 1:42 min., 3) Szulcówna (P) 1:43,2 min., 4) Neblówna (S) 1:53 min.

100 m st. grzb. mężczyzn: 1) Was (S) 1:38,7 min., 2) Owczarski (P) 1:21,1 min., 3) Rajczak (P) 1:22 min., 4) Langer (S) 1:22,2 min.

100 m st. grzb. kobiet: 1) Szlagowiczówna (P) 1:39 min., 2) Kokotówna (S) 1:40,5 min., 3) Szymikówna (S) 1:44,5 min., 4) Szulcówna (P) 1:54,6 min.

Skoki z trampoliny: 1) Skorupka (S) 34,90 pkt., 2) Gajewski (P) 34,00 pkt., 3) Krakowski (P) 25,80 pkt., 4) Kiećka (S) 20,52 pkt.

Sztafeta 4X200 m st. dow. mężczyzn: 1) Śląsk 10:43,5 min., 2) Poznań 11:30,3 min.

Sztafeta 4X100 m st. klas. mężczyzn: 1) Śląsk 5:41,7 min., 2) Poznań 5:46,2 min.

Sztafeta 4X100 m st. klas. kobiet: 1) Poznań 7:10 min., 2) Śląsk 7:46,3 min.

Sztafeta 3X100 st. zmien. mężczyzn: 1) Śląsk 3:50,4 min., 2) Poznań 3:57 min.

Sztafeta 3X100 m st. zmien. kobiet: 1) Śląsk 4:49,5 min., 2) Poznań 5:28,4 min.

Sztafeta 5X50 m st. dow. mężczyzn: 1) Śląsk 2:34,9 min., 2) Poznań 2:40 min.

Drużyna Śląska została zdyskwalifikowana za przedczesny start na 4-tej zmianie.

Na zakończenie zawodów odbył się mecz w piłce wodnej między reprezentacjami Poznania i Śląska, zakończony zwycięstwem Śląska w stosunku 7:4 (3:1). Bramki dla zwycięzców zdobyli: Dudkowiak 3, Szczepański 2, Halor i Papes po 1, dla Poznania zaś Górczewski 2 oraz Durski i Kwiatkowski po 1.

Zwycięstwem tym reprezentacja Śląska zapewniła sobie po raz pierwszy puchar przechodni ofiarowany przez firmę „Juwelia” Poznań. Widzów ok. 2.000 osób.

Eliminacje ping-pongistów do reprezentacji Polski

Po ugodzeniu między PUWF-em a dotychczasowym Zarządem Polskiego Związku Tenisa Stołowego, Walne Zebranie PTZS odbędzie się ostatecznie w Warszawie (sala konferencyjna Stadionu W. P.) dnia 2 lutego 1947, o godz. 15-tej. W dniach 1 i 2 lutego odbędą się również w Warszawie o godz. 17 eliminacje przed ustaleniem reprezentacji Polaków na mistrzostwa świata. Do eliminacji dopuszczeni będą trzej najlepsi gracze Warszawy, Krakowa i Śląska (razem 9) według uznania kapitanów sportowych swych okręgów oraz mistrz Polski, Gaj. Warszawa weźmie również udział w eliminacjach Wilhelm Krauze z Pomorza, który powrócił miesiąc temu z Zachodu, gdzie odniósł szereg sukcesów.

Kondycyjny kurs narciarski ZSRR w Zakopanem

W czasie od 1 do 25 lutego br. odbędzie się w Zakopanem w willi „Świętłana”, kurs kondycyjny dla zawodników zaawansowanych (narciarzy) z klubów ZRSS. Prawo uczestniczenia w obozie będą mieli zawodnicy, którzy brak udziału w Okręgowych Mistrzostwach Narciarskich ZRSS i osiągnęli przewidziane minima oraz wykazali dobrą formę sportową.

Uczestników na oboz wyznacza sekcja narciarskie poszczególnych Okręgów ZRSS lub Okręgowe Wydz. adw. Techniczne.

W kursie weźmie udział 30 uczestników z Okręgów: Katowickiego, Wrocławskiego, Krakowskiego i Warszawskiego.

Uczestnicy kursu przybywający do Zakopanego otrzymają bezpłatne wyżywienie i zakwaterowanie oraz zwrot kosztów podróży z miejsca zamieszkania do Zakopanego i z powrotem.

Uczestników kursu winni przybyć do Zakopanego już w dniu 31 stycznia i zgłosić się w willi „Świętłana” ul. Chałubińskiego.

Uczestników kursu obowiązują są zabrać na czas trwania kursu całkowity sprzęt narciarski, przybory do mycia i gołębienia oraz obowiązkowo koce.

Zgłoszenia zawodników należy przysyłać na adres Okręgu ZRSS w Krakowie, ul. Sławkowska 6. I. p.

Ballon-Siemianowiczanka—KTH Kryńca 2:2 (0:2, 2:0, 0:0)

Rozegrane 27 bm. w Katowicach zawody hokejowe między kombinowanym zespołem „Ballon-Siemianowiczanka” a KTH z Kryńcy, zakończyły się wynikiem remisowym 2:2 (0:2, 2:0, 0:0). Gra stała na niskim poziomie ku wielkiemu rozczarowaniu 2.000-rez rezys widzów. Bramki dla miejscowych zdobył Wadowski — 2. Dla gości — Czorych i Burda po jednej.

Dwa zwycięstwa Olszy w Częstochowie

W drodze powrotnej z Łodzi kolejarze krakowscy rozegrali w ubiegły poniedziałek w Częstochowie zawody w piłce siatkowej i koszykowej z reprezentacją tego miasta.

W piłce siatkowej po mało ciekawej grze krakowianie zwyciężają w stosunku 2:0 (15:13, 15:11).

W piłce koszykowej kolejarze demonstrując wysoki poziom gry po bardzo interesującej ostatecznej zwycięstwo w stosunku 46:23 (19:11). Punkty dla Olszy zdobyli: Młodnicki 20, Buczyński 17, Ebenhardt 4, Stankiewicz 3 i Schlöb 2, dla Częstochowian Pierza II 12, Pierza I 7, Górcz i Kumińczuk po 2.

Sędziowali: Pachtla i Markiewicz.

Mistrzostwa Polski w piłce koszykowej drużyn żeńskich w Krakowie

W dniach 14, 15 i 16 lutego br. rozegrane zostaną w Krakowie finałowe spotkania o Mistrzostwo Polski w piłce koszykowej drużyn żeńskich, w których weźmie udział sześć zespołów, a to: mistrz i wicemistrz Łódź, AZS (Warszawa), Warta (Poznań), Pomorzanka (Toruń) i mistrz Krakowa.

Gracz na cenzurowanym

Na skutek zdecydowanych twierdzeń pewnych pism, że „reprezentacyjny piłkarz Wisły Mieczysław Gracz miał na podstawie zeznań naocznych świadków podobno rzucić w sędziego punktowego butelką” na meczu bokserskim IKS Wrocław — Wisła Zarząd TS. Wisła, w głębokiej trosce o dobre imię klubu polecił Komisji dyscyplinarnej TS. Wisła natychmiastowe i jak najbardziej wszechstronne zbadanie całej sprawy, wyświetlenie roli, jaką odegrał w bójkę Mieczysław Gracz, oraz postawienie wniosku bezwzględnie ukarania Gracza z chwilą stwierdzenia jego istotnej winy. O wyniku dochodzeń Zarząd TS. Wisła poinformuje bezzwłocznie opinię publiczną specjalnym komunikatem, rozesłanym do wszystkich pism sportowych.

Znając surowość Zarządu TS. Wisła, który w takich sprawach występuje niezwykle zdecydowanie nie wątpliwy ani na moment, że i w tym wypadku opinia sportowa Polski otrzyma obiektywne wyświetlenie zajścia i z niczym się nie liczący wyrok. (r-r)

Tylko dwa mecze o drużynowe mistrzostwo Polski w boksie

W niedzielę, dnia 2 lutego 1947 r., odbędą się tylko dwa spotkania w ramach drużynowych mistrzostw Polski w boksie, wobec spotkania między państwami Polski—Czechosłowacją w Warszawie.

W Częstochowie miejscowy CKS będzie walczył z HC Poznań, a w Rzeszowie PZL OM TUR spotka się z Lublinianką. Po niedzielnych spotkaniach 26 bm. tabela mistrzostw przedstawia się następująco:

I GRUPA

	Spot-	Wy-	Prze-	Pkt.
	kań	gra-	gra-	
		nych	nych	
1. Grochów (W-wa)	4	4	—	46:18
2. Zjednoczone (Byd-goszcz)	3	2	1	28:20
3. MKS (Gdynia)	3	2	1	27:21
4. Warta (Poznań)	3	1	2	21:27
5. Wisła (Kraków)	3	1	2	18:30
6. PKS (Wrocław)	4	—	4	20:44

II GRUPA

	Spot-	Wy-	Prze-	Pkt.
	kań	gra-	gra-	
		nych	nych	
1. ŁKS (Łódź)	3	3	—	39:9
2. Batory (Śląsk)	3	3	—	33:15
3. Lublinianka	4	2	2	30:34
4. HCP (Poznań)	3	1	2	22:26
5. CKS (Częstochowa)	4	2	2	29:33
6. OM TUR (Rzeszów)	5	—	5	21:57

Bokserzy Wisły jadą do Świętochłowic

Bokserka drużyna Wisły rozegra w sobotę w Świętochłowicach spotkanie bokserkie, rewanżowe z drużyną Zryw (Świętochłowice).

Młodzi hokeiści krakowscy pokazują dobrą grę

Cracovia — RKS LEGIA 4:1 (1:0, 3:0, 0:1)

Przyzwyczajaliśmy się do ogadania słabego poziomu hokeja w różnych mistrzostwach okręgowych, toteż bez przekonania udaliśmy się na spotkanie powyższych drużyn. Trzeba przyznać, iż byliśmy miło zaskoczeni. Zawodnicy Cracovii oraz paru z Legii wykazali zupełnie dobre zaangażowanie w grę, prowadzono krążka, grę zespołową. Najgorzej było ze strzałami, ale braki te mają i zawodnicy z najlepszych naszych zespołów.

Spotkanie było interesujące, prowadzone fair. Drużyny wystąpiły w następujących składach: Cracovia: Prządza, Zed, Malotta, Kłik, Masarczyński, Rynduch, Jósewicz, Korzeniak, Kot, Markowski, Legia: Gotfryd, Domagała, Wójcik, Kolański, Kukla, Kapusta, Zapiórkowski, Zieliński, Schwabenlam.

Bramki zdobyli dla Cracovii: Malotta, Kot, Korzeniak i Markowski, dla Legii: Kapusta. Sędziowali — mgr Przewięda i Bielecki.

(at)

Kupcy z „Burzy“ nie chcą płacić!

Szczecin. Kupiecki Klub Sportowy „Burza“ (Wrocław) przy wywiązaniu się ze swoich zobowiązań finansowych stosuje całkiem kupieckie metody. Prawie pół roku temu dnia 25 sierpnia ub. roku Burza rozegrała we Wrocławiu spotkanie o mistrzostwo piłkarskie Polski z Pocztowym KS ze Szczecina. PKS-owi należał się wtedy udział w dochodach z meczu w wysokości 50 procent.

Jednakże po ukończonym meczu (przegrany przez Burzę) zarząd klubu odmówił jakiegokolwiek wypłaty PKS-owi, stawiając go w bardzo przykrej sytuacji w obcym mieście bez gotówki. Za pożyczone w ostatniej chwili pieniądze PKS powrócił do Szczecina.

Postępowanie kupców z „Burzy“ jest tym bardziej dziwne, że mecz miał powodzenie i przyniósł duży dochód. Bilety były w cenie od 70 do 100 zł, a publiczność stawiała się w ilości około 3.000 widzów. W tych warunkach dochód musiał być wystarczający na pokrycie wszystkich kosztów obydwu klubów z nawiązką.

PKS zwrócił się do PZNU, żądając od „Burzy“ zwrotu kosztów w sumie 49.120,— złotych. PZPN nakazał „Burzy“ uregulować zobowiązanie do końca listopada pod rygorem zawieszenia klubu.

W grudniu zjawił się w Szczecinie przedstawiciel Zarządu Burzy i wpłacił PKS-owi 19.120,—, zobowiązując się piśmiennie restytuować kwotę 30 tys. złotych wpłacić w 3 ratach w terminach 15 grudnia, 2 stycznia i 15 stycznia 1947.

Jednakże po krótkim czasie zarząd „Burzy“ cofnął tę decyzję i przysłał zaledwie kwotę 1.880,— złotych wraz z piśmem z „wyliczeniem“ dochodów z meczu, według których PKS-owi już więcej się nie należy.

Jakoś nie szczególnie to rozliczenie wygląda. Licząc tylko 2.000 płatnych widzów przy najniższych cenach biletów 70,— złotych — przypuszczalny dochód brutto wynosił 140 tys. złotych. PKS partycypowałby w tym na 50 proc., jednak zarząd klubu poszedł tylko na zwrot rzeczywiste poniesionych kosztów, żądając sumy 49.120 zł.

Kupiecki Klub Sportowy chce jednak „stargować“ do sumy 21.000,— zł., wykazując „dobrą“ postawę kupiecką, ale niezbyt sportową. Sprawa ostatecznie znowu oparła się o PZPN gdyż PKS żąda zawieszenia „Burzy“ za nieuregulowanie zobowiązań. (cz)

Otwarcie skoczni w Wiśle

Z okazji otwarcia skoczni w Wiśle, odbyły się dwudniowe zawody narciarskie z udziałem drużyn śląskich. W biegu zlozonym zwyciężył Leopold Tajner z Cieszyńska. Konkurs skoków wygrał Raszka (SKN Wisła) długością 47,5 mtr. Wynikiem tym ustalony został rekord skoczni. W biegu zjazdowym z Czantorji w Ustroniu zwyciężył zawodnik „Bystra“ Józef Małysz.

Łańcuch prasowy KS. Garbarnia

W związku z organizacją i reorganizacją 17 sekcji K. S. „Garbarni“ w roku jubileuszowym Zarząd Klubu, celem zdobycia funduszu otwiera tzw. „Łańcuch Prasowy“ K. S. Garbarni i wzywa swoich członków i sympatyków o wpłaceniu w redakcji pisma sportowego „Start“, ul. Basztowa 15 odpowiednich kwot.

Prezes klubu A. Kuczalski, wiceprezes Stefański Zdzisław i sekretarz P. Forczak wpłacają po zł 1.000 i wzywają:

Prezasa honor. dr Wincentego Bogdanowskiego,

Prez. honor. dyr. Stefana Marko,

Wiceprezesów klubu: T. Konkiewicz, Władysław, Moździerz Władysław,

Członków Zarządu: Mola Edwarda, E. Kuzdrzałę, Piotra Soję, Eugen. Czubyła, dyr. Stefana Bartika, Jana Zgudę, Franciszka Krupę, Tadeusza Jelonka (seniora), Tadeusza Jelonka (juniora), mgr Mariana Sycza, Tadeusza Moździerza, Stanisława Wojtanowskiego, Mariana Szybowskiego, Józefa Kwintę, Józefa Niehniewskiego.

Sympatyków i członków klubu: red. M. Stattera, dyr. Z. Rogozińskiego, dyr. R. Bielońskiego, dyr. St. Szarpaka, dyr. H. Koha, prez. Marka, mgr A. Rudzińskiego, dyr. Mrozewskiego.

Inspektorów: K. Kruszewskiego, J. Zmudkę, J. Natanka, nacz. Edm. Kleina, dyr. Bol. Dobrskiego, dyr. dr Mostowskiego (seniora), Mostowskiego (juniora), dyr. mgr Turale, A. Sepiała, T. Dębica, b-ci Jezierskich, J. Medonia, M. Bytnara, J. Tobole, dyr. Schreiber, dyr. T. Nawrota, T. Hegedusza, dyr. Smendę, dyr. Bochenka, J. Ciempińskiego, „Władka z Fortuny“, K. Jabłońskiego, W. Małka, Bog. Jakubca, Jul. Natanka, J. Roga, Miecz. Roga, P. Kazamana, H. Szylara, dyr. Kalinę (seniora), Kalinę (juniora), Wł. Sołtysik, Pajaka z „Trwałości“, E. Sapińskiego, J. Bobera, J. Talagę, J. Grabowskiego, Edm. Nowaka, M. Adamkiewicz, mjr. J. Chodorowskiego, A. Wronę, L. Bricha, Z. Szczelinę, H. Wargockiego, Fr. Wargockiego, Dybiczka i Wilh. Głajcara.

Po raz ósmy z Czechosłowacją walczą nasi bokserzy

Trzecie spotkanie po wojnie, ósme w ogóle będziemy mieli w nadchodzącą niedzielę w Warszawie naszych reprezentantów bokserkich w meczu z Czechosłowacją. Na dotychczasowych siedem spotkań Polska odniosła cztery zwycięstwa: w Katowicach w 1929 r. 12:4, w Poznaniu 1933 r. 10:6, w Warszawie 1934 r. 11:5, w Poznaniu 1945 r. 10:6. Przegrana mieliśmy tylko jedną w ub. roku w Pradze 7:9, natomiast dwa remisy 8:8 w Pradze 1930 r. i w Warszawie 1933 r. Jesli przyjmemy jeszcze wynik z turnieju Państw Słowiańskich w Pradze w ub. roku, to ze spotkań naszych bokserów z czeskimi wynik był dla nas niekorzystny 7:9. Ale nie było to właściwe spotkanie państwowe i przegradanie spotkań innymi z bokserami Jugosławii i Zw. Radzieckiego miały duży ujemny na to wpływ.

Czy dołożą do powyższych zwycięstw nasi bokserzy jeszcze jedno obecnie? Zobaczmy.

W ringu staną naprzeciw siebie: waga musza: Zachara — Bazarnik, waga kogucia: Strba — Grzywocz, waga piórkowa: Macela — Kleczkowski, waga lekka: Griga — Sowiński, waga półśrednia: Blesak — Olejnik, waga średnia: Torma — Kolczyński, waga półciężka: Carda — Szymura, waga ciężka: Livansky — Klimecki.

A jednak narciarskie mistrzostwa harcerek odbędą się

Pomimo niesłychanie trudnych warunków natury finansowej, Główna Kwatera Harcerzy w

Warszawie, w porozumieniu z prezesami Harcerskich Klubów Narciarskich, postanowiła zmienić swą decyzję, odnośnie odwołania mistrzostw narciarskich Związku Harcerstwa Polskiego. Jest to impreza, która w ramach Polskiego Związku Narciarskiego ma już ustaloną tradycję i wyrobioną opinię, dotyczącą zarówno poziomu technicznego, jak i też organizacyjnego. Zeszłoroczne mistrzostwa Z. H. P. w Zakopanem dały przegląd doskonałego narybku narciarskiego, jakim dysponują H. K. N.-v. W bieżącym roku organizacji zawodów podjął się H. K. N. w Belsku ze swoim prezesem dyrektorem Banku Narodowego Przetockim na czele. Mistrzostwa odbędą się w Szczyrk, koło Bielska w dnach 31. stycznia i 1. i 2. lutego b. r. W programie kombinacja alpejska (bieg zjazdowy i slalom), kombinacja norweska (bieg płaski i skoki), oraz specjalna konkurencja zespołowa, t. zw. harcerski bieg patrolowy z przeszkodami z dziedziny techniki skautowej, jak sygnalizacja, samarytanka, biwakowanie, kartografia itp.

Mistrzostwa Polski w piłce ręcznej

Związku Robotniczych Stowarzyszeń Sportowych dla drużyn męskich.

W dniach 8. i 9. lutego odbędą się w Łodzi mistrzostwa Polski ZRSS w piłce ręcznej dla drużyn męskich.

Drużyny otrzymają zakwaterowanie i wyżywienie bezpłatnie oraz 50% kosztów podróży z miejsca zamieszkania do Łodzi zaś w drodze powrotnej 66% niższe kolejową.

Zgłoszenia w 2 egzemplarzach należy kierować do dnia 3. lutego br. do Krakowskiego Okręgu ZRSS, Sławkowska 6, gdzie można otrzymać również bliższe informacje.

Sukces pięściarzy

kompromitacja kierowników K. S. „Groble“

I istotnie to, co zawodnicy Grobli „zarobili“ swoją dobrą postawą i wynikami w spotkaniu z mistrzem Wrocławia dla swego klubu i dla propagandy pięściarstwa w Krakowie, to z miejsca „sprzedało“ kierownictwo swoją nieudolnością i nawet — orientując się po dosłyszanych rozmowach głośno urągających widzów — sprzedało za dużą „stratę“. Co za zastanawiający w tym klubie brak kalkulacji kupieckiej.

Przed wszystkim więc — wybitne nieposzanowanie naczelnej zasady: czas to pieniądz. I to nie tylko czas kupca ale i widza, który preliminując sobie maksimum półtorę godziny na przyjemność zmuszony jest rozszerzać swój budżet czasowy prawie na godzin trzy. Stanowczo za duże „manco“, wywodzące się głównie z początkowego „nieodboru“ czasu, gdyż zawody rozpoczęły się z godzinnym prawie opóźnieniem. Tak nie można sobie lekceważyć widza, bo w dz. to klient, to pan On płaci i wymaga.

Nie świadczy również dobrze o „fachowości“ kierownictwa KS Groble niezrozumienie tak podstawowej zasady ekonomii, że nadzwyczajna, nieprzewidziana praca jest o wiele bardziej kosztowna niż praca przewidziana w planie i odpowiednio zorganizowana. Czy można wiedzieć, jakie były koszty „expresowej dostawy franco hala“ lekarza z miasta do wypadku, któremu uległ Szymonowicz? A przecież lekarz powinien być — zgodne już nie tylko ze zwykłą kalkulacją ale nawet i z regulaminem — obecny na sali przez cały czas meczu i jego interwencja napewno kosztowałaby organizatorów mniej pieniędzy, a płacącego z bólu zawodnika mniej cierpienia.

I jeszcze jedna zasada: tak jak w handlu, tak i w boksie trzeba ważyć raz a dobrze i to jeszcze przed puszczeniem na rynek czy na ring. Dlatego też „aptekarskie“ tarę o wagę zawodnika, przygotowanego już na ringu do walki i ściąganie go do szatni dla ponownego „przeważenia“ robiło n. em le i niesmaczne wrażenie, nie biorąc już pod uwagę dalszej straty cennego czasu.

Bilans zatem tego meczu odnośnie organizato-

rów możnaby krótko określić: „Jak nie potrafisz — nie pchaj się na afisz“.

„Pchać się“ natomiast mogą i to z powodzeniem bokserzy KS Grobli. Reprezentują bowiem w niektórych wachach zwłaszcza w kugolce (Nowicki), lekkiej (Piszczyk II) i półciężkiej (Pieniążek) ogólnopolski poziom a pokonanie mistrza okręgu wrocławskiego IKS Wrocław 10:6 wystawia młodej drużynie bardzo dobre świadectwo.

Zawody, które prowadził w ringu Moszkowski a na punkty Moskal, rozpoczęły się walką w wadze papierowej, gdzie Kurowski I. (IKS), robiący wrażenie bardziej już dojrzałego pięściarza, pokonał na punkty Janickiego (G).

W muszej Kuranda (IKS) prezentujący bardzo dobrą pracę nogi nokautuje w drugiej rundzie Matwiejewskiego.

Walka „kogutów“ Szymonowicza (IKS) z Nowickim (G) zapowiada się bardzo ładnie. Nowicki bardziej agresywny zapomina jednak przy tym o krwiciu i inkasuje w pierwszej rundzie dwa silne ciosy, które go „przywołują do porządku“. Jest lekko oszołomiony. W drugiej rundzie przy szybkiej wymianie ciosów Szymonowicz zostaje uderzony zbyt nisko i widać się z bólu, przestaje walczyć. Wygrywa Nowicki przez techniczne k. o.

W wadze piórkowej młody Kubisz, który jeszcze się nie otrzasał po spotkaniu poprzedniego dnia z Gromalą, poddał się po pierwszej rundzie Kotlarzowi (G), dysponującym lepszymi warunkami fizycznymi i silnym ciosem.

Waga lekka przyniosła najpiękniejszą walkę dnia stożona w żywym tempie przez Walugę (IKS) z Piszczkiem, który trzyma się bardzo dobrze przez dwie pierwsze rundy. Wrocławianin posiada doskonały refleks i w zwarciu walczy nadzwyczaj dynamicznie. Piszczek lepszy na dystans, otrzymał w trzeciej rundzie silny cios, zdołał jednak „dopłynąć“ do goncu. Wynik remisowy.

W półśredniej Groble uzyskują przez Radłowskiego dwa punkty walkowerem z powodu braku przeciwnika.

W średniej Borodajkiewicz (IKS), którego w

roku zeszłym widzieliśmy występującego w drużynach Wybrzeża, dysponując olbrzymią przewagą fizyczną nad ambitnym małym „Tomciem“ Paluchem (G), nie potrafił jej przez trzy rundy skutecznie wyzyskać i ugruntuwał również i w Krakowie opinię bokserkiego zera.

Mecz zakończyła waga półciężka. Pieniążek krótkimi, zwartymi ciosami już w pierwszej rundzie wyrabia sobie respekt u Władewskiego (IKS) — przeważając coraz więcej, wygrywa na punkty.

Kończąc to „kupieckie“ zestawienie poniedziąkowej imprezy KS Groble, zaznaczyć jeszcze należy, że mimo powszedniego dnia „ruch w interesie“ był znaczny. (r-r)

Odnaczenia

Zarząd Krakowskiego Okręgowego Związku Piłki Nożnej odznaczył 107 działaczy odznaką KOZPN I-szej klasy, oraz 304 zawodników i działaczy odznaką zwykłą.

Odnakami Pierwszej klasy zostali odznaczeni: Dyr. PUWF i PW inż. T. Kuchar, sekret. honor. PZPN mjr. Fr. Gęsiór, kier. biura PZPN K. Gładka, dyr. Woj. Urzędu WF i PW ppłk. H. Reymann, przew. Woj. Rady WF i PW red. Statter, założyciel KOZPN dr J. Lustgarten, prezes KOZPN St. Filipkiewicz, vice-prezisi KOZPN: dr H. Czapnicki, dyr. Fr. Kozieł, członkowie Zarządu: dyr. Wł. Dudek, J. Dębowski, St. Kotarba, Wł. Żak, A. Wajda, R. Łowas, Mgr. T. Zastawniak, P. Nieczykiewicz, red. St. Habzda, przewodn. WS KOZPN mgr B. Pirożyński, s. p. dyr. T. Stojda, s. p. J. Kaluza (kpt. Zw. PZPN), przewodn. WS KOZPN A. Rutkowski, członkowie WG i D KOZPN: dr St. Pischlinger, J. Głowicki, A. Legutka, Mgr Z. Halama, Z. Jabłoński, Mgr Sołtysik, St. Voigt, mgr Schmagier, St. Sokołowski, E. Wilczkiewicz, członkowie komisji rewizyjnej: J. Kowalski, J. Kulik, radca Wł. Zasadni, kierownik poradni Sportowo-lekarskiej dr W. Sidorowicz, członkowie WS KOZPN: Fr. Bartylek, M. Danz, prof. T. Dregiewicz, Fr. Fraczyk, J. Gauda, W. Gieras, St. Jesionka, J. Konek, dr M. Kossek, E. Kulczyk, Wł. Michalik, R. Mohyla, Wł. Pryk, J. Rutkowski, K. Zeicher, E. Stopa, M. Szubert, A. Szymański, dr J. Tur ski, K. Zapiór, Al. Zdybalski, Fr. Cebula, sekr. funkcji KOZPN oraz działacze Związku i klubów, a to: R. Chudoba (były zast. przew. WG i D), Dyr. Cz. Dylekta (Wisła, b. kpt. Zw. KOZPN), H. Jakubik (Podgórze, b. czł. WG i D), inż. K. Jelonek (Wieliczanka, b. członek Zarz. KOZPN), M. Kopeć (Wisła, b. czł. Zarz. KOZPN), dyr. Kuczalski (Garbarnia, b. kpt. Zw. KOZPN), K. Kozłowski (b. czł. WG i D), dr Cz. Lang (Tarnovia, deleg. KOZPN na W. Zebr. PZPN), L. Rodzina (Krowodrza, b. czł. WG i D), St. Rospond (Legia, b. czł. Kom. Rew.), s. p. J. Schrott (b. przew. WG i D), mgr Z. Skowroński (b. przew. WS), dr Jan Stefan (Skawinka, b. czł. Zarz. KOZPN), J. Stupka (przew. Podokrę. Chrzan), M. Sidor (przew. Podokrę. Tarn.), St. Bysicki, J. Makowski i St. Błachowski (czł. Zarz. Podokrę. Tarn.), St. Augustynek (Szczakowianka), kpt. R. Rober (Wisła), St. Dyras (Wisła), inż. St. Kassala (Metal), Dr J. Flina (Cracovia), pułk. dypl. dr I. Izdebski (Cracovia), inż. M. Jasłowski (Fablok), T. Kotlarczyk (Nadwiślan), ks. J. Matvasik (Dąbski), A. Mrzwołód (Soła), dyr. dr T. Orzelski (Wisła), L. Osuchowski (Metal), inż. Strzelchowski (Krowodrza), inż. B. Szarek (Dąbski), dr J. Turowicz (Cracovia), Wajda (Zwierzwiecki), A. Wiktor (Zwierzwiecki), dyr. J. Czarnecki (Wisła), Wł. Duda (Zwierzwiecki), dyr. J. Gólda (Wisła), Sz. Kiliński (Wisła), J. Kotlarczyk (Wisła), J. Mytnik (Korona), F. Rekiński (Wisła), s. p. Jan Lesiak (Garbarnia), G. Augustyn (Tarnovia).

Czy koszykarze Cracovii zrewanżują się akademikom?

Odpowiedź na to da nam niedzielne spotkanie dwóch obok Wisły najlepszych drużyn Krakowa. Jak wiadomo pierwsze spotkanie przyniosło wysokie zwycięstwo AZS-owi, Cracovia wystąpiła jednak do tego meczu bez swoich najlepszych zawodników Kopfa, Dunikowskiego i Więcka. Doceniając wartość tego spotkania obie drużyny wystąpią tym razem w swoich najsilniejszych składach.

Szczegółowy program zawodów, uzgodniony w czasie z meczem hokejowym Cracovia—Wisła przedstawia się następująco:

Sala Sokoła, niedziela godz. 9: Wisła—AZS (panie), godz. 10 Krowodrza—Sokół (panowie), godz. 14.30 Olsza — Wisła (panowie), godz. 15.30: Cracovia — AZS (panowie).

*

W drugim swoim „życiowym“ meczu piłki koszykowej Wisła pokonała po wcale dobrej grze AZS 29:9. Niespodziewanie duża ilość koszy padła dla zwycięzczy ze strzałów Dittowskiej (18 pkt.), Legutki J. (8 p.), Legutki M. (2) i Łaptasiówny (1), dla AZS-u zaś zdobyły punkty Nukowa 3, Niewiarowska, Pudłówna i Mazłówna po 2. We Wisłę zagrała najlepiej Kirschanek w obronie, a znana lekkoatletka i siatkarka Dittowska w ataku. Dobrze zapowiadają się siostry Legutkówny i Łaptasiówna. W drużynie akademickiej, która ustępowała przeciwnikowi „rutyną“, gdyż był to dopiero jej pierwszy mecz w koszykówce, wyróżniła się Pudłówna i Niewiarowska w tyłach, zaś Mamińska w napadzie.

Zniżki klimatyczne

Zarząd Uzdrowiska Zakopane obniżył opłatę taksy klimatycznej dla narciarzy, zrzeszonych w PZN do zł 10 za dobę. Należy mieć nadzieję, że i inne uzdrowiska i miejscowości górskie pódą za przykładem Zakopanego, przyznając ulgi członkom PZN.